

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 3.9.2014
COM(2014) 552 final

2014/0254 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

**eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien
kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2015**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Yhteisestä kalastuspolitiikasta 11. joulukuuta 2013 annetun asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti meren elollisia luonnonvaroja on hyödynnettävä siten, että pyydettyjen lajien kannat palautetaan kestäväen enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi ja pidetään niillä tasoilla. Tärkeä väline näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on kalastusmahdollisuuksien vuosittainen vahvistaminen suurimpien sallittujen saaliiden (TACit), kiintiöiden ja pyyntiponnistusrajoitusten muodossa.

Tämän ehdotuksen tavoitteena on vahvistaa Itämeren kaupallisesti tärkeimpien kalakantojen kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioille vuodeksi 2015. Vuosittain tehtävien TACEja ja kiintiöitä koskevien päätösten yksinkertaistamiseksi ja selventämiseksi on Itämeren kalastusmahdollisuudet vahvistettu vuodesta 2006 alkaen erillisellä asetuksella.

- **Yleinen tausta**

Kansainvälinen merentutkimusneuvosto (ICES) antoi vuoden 2015 kalakantoja Itämerellä koskevan tieteellisen lausuntonsa toukokuussa 2014 ja tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) omansa kesäkuussa 2014.

Ehdotuksessa on kaksi osaa, jotka ovat tärkeitä Itämeren kalastuksenhoidossa vuonna 2015 kalastusmahdollisuuksien kautta: TACien ja kiintiöiden vahvistamista koskeva osa sekä pyyntiponnistusrajoituksia koskeva osa, jossa rajoitetaan kalastusalusten toimintaa (merelläolopäiviä).

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Kalastusmahdollisuuksista ja niiden jakamisesta jäsenvaltioille annetaan vuosittain asetus. Uusin väline on eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2014 19. marraskuuta 2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1180/2013.

Kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla, asetuksen (EY) N:o 1434/98 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 88/98 kumoamisesta 21. joulukuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2187/2005 on niin ikään merkityksellinen Itämeren kalastuksenhoidon kannalta.

Itämeren turskakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 779/97 kumoamisesta 18. syyskuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1098/2007 esitetään kyseisten turskakantojen elvyttämiseksi tarvittavia valvonta- ja seurantatoimenpiteitä. Lisäksi siinä vahvistetaan säännöt läntistä ja itäistä turskakantaa koskevien TACien ja pyyntiponnistusrajoitusten vahvistamiseksi.

- **Johdonmukaisuus suhteessa EU:n muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ehdotetut toimenpiteet ovat yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden ja sääntöjen mukaisia ja yhdenmukaisia kestävästä kehitystä koskevan unionin politiikan kanssa.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Tärkeimmät organisaatiot ja asiantuntijat, joita on kuultu

Tieteellisistä järjestöistä on kuultu kansainvälistä merentutkimusneuvostoa (ICES) ja tieteellis-teknis-taloudellista kalatalouskomiteaa (STECF).

Unioni pyytää vuosittain ICESiltä ja STECF:ltä tieteelliset lausunnot tärkeiden kalakantojen tilasta. Saadut lausunnot kattavat kaikki Itämeren kannat, joille TACia ehdotetaan.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Itämeren neuvoa-antavaa toimikuntaa (BSAC) kuultiin kesäkuussa 2014 pohjakaloja ja pelagisia kaloja käsittelevän yhteisen työryhmän kokouksessa ICESin laatiman kalakantojen arvioinnin pohjalta. ICES ja STECF esittelivät ehdotuksen tieteellisen perustan. Esitetyt alustavat näkökannat otettiin tarpeen mukaan huomioon ehdotuksessa vaikuttamatta kuitenkaan voimassa oleviin politiikkoihin tai heikentämättä herkkien luonnonvarojen tilaa. Saalisrajoituksiin liittyvistä tieteellisistä lausunnoista keskusteltiin myös BALTFISH-foorumissa.

- **Vaikutusten arviointi**

Vuodelle 2015 ehdotettu Itämeren kalastusmahdollisuuksien kokonaismäärä tonneina kasvaa 12 prosenttia verrattuna vuoteen 2014. Sen tasoksi vahvistetaan noin 629 tuhatta tonnia.¹ Kalakantakohtaisesti laskettuna TACit kasvavat neljän silakkakannan osalta (keskimäärin 31 %) ja pienenevät läntisen turskakannan (48 %) ja kilohailin (17 %) osalta sekä kahden lohikannan osalta (15 % kalamääränä laskettuna).

Kahdeksassa Itämeren maassa vuonna 2012 todettujen purettujen kalansaaliiden keskimääräisten hintojen² perusteella vuotta 2015 koskevien silakkakantojen kalastusmahdollisuuksien arvo kasvaa lähes 80 miljoonalla eurolla, jolloin kokonaisarvo kasvaa 164 miljoonaan euroon. Eniten pienenee läntisen turskan TAC: 32 miljoonasta eurosta vuonna 2014 enää 14 miljoonaan euroon vuonna 2015. Kun otetaan huomioon, että vuoden 2013 turskakiintiöstä käytettiin 60 prosenttia, ja olettaen, että saalistaso pysyy samana vuosina 2014 ja 2015, kiintiön arvo pienenee vähemmän merkittävästi.

Ehdotus ei perustu ainoastaan lyhyen aikavälin tavoitteisiin vaan on myös osa pitemmän aikavälin lähestymistapaa, jonka avulla kalastus saadaan asteittain vähennettyä ja pysytettyä pitkällä aikavälillä kestäväälle tasolle. Ehdotuksessa omaksutun lähestymistavan tuloksina ovat sen vuoksi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä vakaa pyyntiponnistus ja suuremmat kiintiöt. Lähestymistavan pitkän aikavälin seurauksina ennakoidaan olevan kestävämpi kalastustoiminta ja purettujen saaliiden kasvaminen.

¹ Lukuun ottamatta itäistä turskakantaa ja mukaan luettuna lohikantojen muunneltu paino (yksi kala painaa keskimäärin 4,5 kg).

² EUMOFAn vuotuiset tiedot – <http://ec.europa.eu/fisheries/market-observatory/home> 22.5.2014.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Ehdotuksen tarkoituksena on vahvistaa EU:n kalastukseen sovellettavat saalisrajoitukset, joiden avulla pyritään saavuttamaan yhteisen kalastuspolitiikan tavoite, jonka mukaan meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydettyjen lajien kannat palautetaan kestäväen enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi ja pidetään niillä tasoilla.

- **Oikeusperusta**

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 43 artiklan 3 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus kuuluu SEUT-sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi siihen ei sovelleta toissijaisuusperiaatetta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Yhteinen kalastuspolitiikka on yhteinen koko unionille. SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaan neuvoston tehtävänä on hyväksyä kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ja jakamista koskevat toimenpiteet.

Kyseisessä neuvoston asetuksessa jaetaan kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioille. Asetuksen (EY) N:o 1380/2013 16 artiklan 6 ja 7 kohdan ja 17 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat vapaasti jakaa mainitut mahdollisuudet eri alueiden tai toimijoiden kesken kyseisissä artikloissa vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Jäsenvaltioilla on täten laaja liikkumavara päätöksissä, jotka koskevat niiden valitsemaa sosiaalista/taloudellista mallia niille myönnettyjen kalastusmahdollisuuksien hyödyntämiseksi.

Ehdotuksella ei ole uusia rahoitusvaikutuksia jäsenvaltioille. Neuvosto antaa tämän asetuksen vuosittain, ja sen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat julkiset ja yksityiset resurssit ovat jo olemassa.

- **Säätelytavan valinta**

Ehdotettu säätelytapa: asetus.

Tämä kalastuksenhoitoa koskeva ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohtaan.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella jatketaan viranomaisten (EU:n tai kansallisten) hallinnollisten menettelyiden yksinkertaistamista, koska siihen sisältyy vastaavanlaisia säännöksiä kuin Itämeren kalastusmahdollisuuksista vuonna 2014 annettuun asetukseen.

- **Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke**

Ehdotus koskee vuodeksi 2015 annettavaa vuotuista asetusta eikä sen vuoksi sisällä tarkistuslauseketta.

- **Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus**

Ehdotuksessa vahvistetaan eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuudet Itämerellä kalastaville jäsenvaltioille vuodeksi 2015.

Tietyissä kalastuksissa pyydettyjä kantoja koskevaa purkamisvelvoitetta sovelletaan 1. tammikuuta 2015 alkaen. Itämerellä nämä kalastukset kattavat tässä asetuksessa vahvistetut TACit ja kiintiöt eli seuraavat: pienimuotoinen pelaginen kalastus (silakka ja kilohaili), lohen kalastus (lohikannat) sekä turskan kalastus (turskakannat), joiden osalta kalastuksen määrittää laji. Niiden lajien saaliisiin, jotka eivät määritä kalastusta mutta kuuluvat TACien piiriin (ts. punakampela), sovelletaan Itämerellä purkamisvelvoitetta 1. tammikuuta 2017 alkaen. Kun purkamisvelvoite otetaan käyttöön, ehdotettujen kalastusmahdollisuuksien on asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti edustettava siirtymistä purkamisperusteisesta määrittelystä saalisperusteiseen määrittelyyn. Tässä käytetään perusteena saatuja tieteellisiä lausuntoja, jotka koskevat kalakantoja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kalastuksissa.

Kalastusmahdollisuudet olisi lisäksi vahvistettava 16 artiklan 1 kohdan (suhteellisen vakauden periaate) ja 16 artiklan 4 kohdan (yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet ja monivuotisissa suunnitelmissa vahvistetut säännöt) mukaisesti.

Ehdotetut määrät perustuvat nykyisiin tieteellisiin lausuntoihin ja BSACin kuulemiseen. Venäjän federaation kanssa jaettavien kantojen EU-kiintiöiden vahvistamiseksi ICESin lausunnon mukaisista TAC-määristä vähennettiin tarvittaessa kyseisten kantojen määrät.

Koska komission tarkoituksena on varmistaa kalavarojen kestävä käyttö unionin politiikan ja kansainvälisten sitoumusten mukaisesti ja säilyttää kalastusmahdollisuudet vakaina, TACien vuotuisia vaihteluita rajoitetaan siinä määrin kuin se on käytännöllistä, kun otetaan huomioon jonkin tietyn kannan tila.

Jäsenvaltioille myönnetty TACit ja kiintiöt esitetään asetuksen liitteessä I.

Kaikkia viittä Itämeren pelagista kantaa (neljää silakka- ja yhtä kilohailikantaa) ja läntistä turskakantaa voidaan kalastaa vuonna 2015 kestäväen enimmäistuoton tasoilla, joten ehdotettu TAC vastaa kestävästä enimmäistuotosta vastaavaa kalastuskuolevuutta. Suomenlahdella loheen ja punakampelaan sovellettavat TACit vastaavat ICESin lähestymistapaa sellaisia kantoja varten, joita koskevat tiedot ovat puutteelliset. Pääaltaan lohen TAC vastaa Itämeren lohikannan kalastuksen monivuotisessa suunnitelmassa (KOM(2011) 470 lopullinen)

vahvistettua pyynninvalvontasääntöä. ICES selkeyttää vielä itäistä turskakantaa koskevaa lausuntoa ja TACia.³

Läntisen turskakannan retrospektiivinen analyysi osoittaa, että todellinen kalastuskuolevuus on ollut suurempi kuin Itämeren turskakantojen monivuotisessa suunnitelmassa esitetty tavoite ja että sitä pitäisi pienentää 10 prosenttia monivuotisen suunnitelman 6 artiklan mukaisesti. ICES ei kuitenkaan pidä kyseistä vähennystä turvaavana toimenpiteenä ja esittää siksi lausunnossaan suuremman vähennyksen, joka perustuu kestävän enimmäistuoton periaatteeseen. Monivuotisen suunnitelman 7 artiklan mukaisesti neuvosto voi hyväksyä TACin, joka on alhaisempi kuin 6 artiklaa soveltamalla saatava TAC. Tällainen poikkeus ei ole mahdollinen pyyntiponnistuksen osalta, ja sen vuoksi merelläolopäivien määrää on 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti vähennettävä 10 prosenttia.

Itäisen turskakannan biologisten muutosten vuoksi ICES ei määrittänyt kannalle biologisia viitearvoja eli todellista kalastuskuolevuutta. Suunnitelma perustuu oletukseen, jonka mukaan turskakannan kasvu pysyy vakaana. Näin ei kuitenkaan enää ole. Itäisen turskakannan kasvu on viime vuosina pienentynyt voimakkaasti, kuten ICES vahvistaa, eikä biologisia viitearvoja voida enää määrittää. ICESin mukaan Itämeren turskakantojen monivuotista suunnitelmaa ei sen vuoksi voida käyttää itäistä turskakantaa koskevan lausunnon perustana. ICES suosittelee sen sijaan puutteellisiin tietoihin perustuvaa TACia. Monivuotisen suunnitelman 6, 7 ja 8 artiklaa ei tämän vuoksi voida soveltaa itäiseen turskakantaan vuonna 2015, koska suunnitelmassa olevat TACien ja ponnistuksen vahvistamista koskevat säännöt perustuvat kyseisiin viitearvoihin. Ennen kuin on tehty ehdotus uudeksi Itämeren monivuotiseksi suunnitelmaksi on siksi, että voidaan estää itäisen turskakannan liikakalastus TACien puuttumisen vuoksi, aiheellista vahvistaa kalastusmahdollisuudet ICESin kehittämän lähestymistavan perusteella suunnitelman 5 artiklan 1 kohdan ja perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Neuvoston asetuksella (EY) N:o 847/96 otettiin käyttöön TACien vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyviä lisäedellytyksiä, kuten 3 ja 4 artiklan mukaiset varo-TACeja ja analyttisiä TACeja koskevat joustosäännökset. Vahvistettaessa TACeja neuvosto päättää asetuksen 2 artiklan mukaisesti kannoista, joihin 3 tai 4 artiklaa ei sovelleta käyttäen perustana erityisesti kantojen biologista tilannetta. Joustojärjestely on sittemmin otettu asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdalla käyttöön kaikkien purkamisvelvoitteen alaisten kantojen osalta. Jotta vältettäisiin liiallinen joustonvara, joka heikentäisi meren elollisten luonnonvarojen järkipäisen ja vastuullisen hyödyntämisen periaatetta ja häittäisi yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista, olisi sen vuoksi tehtävä selväksi, että asetuksen (EY) N:o 847/96 3 ja 4 artiklaa sovelletaan vain siinä tapauksessa, etteivät jäsenvaltiot hyödynnä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa säädettyä vuosittaista joustomahdollisuutta.

³ STECF, Review of scientific advice for 2015 – part 1. Advice on stocks in the Baltic Sea (STECF-14-10), sivu 12.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2015

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1380/2013⁴ edellytetään ottamaan käyttöön toimenpiteitä, jotka koskevat vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta sekä kestävä kalastustoiminnan harjoittamista, ottaen huomioon käytettävissä olevat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot ja erityisesti tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) laatima kertomus sekä asianomaisia maantieteellisiä alueita tai toimivalta-aloja varten perustetuilta neuvoa-antavilta toimikunnilta saadut lausunnot.
- 2) Neuvoston tehtävänä on hyväksyä kutakin kalastusta tai kalastusryhmää koskevien kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyviä toimenpiteitä sekä tarvittaessa eräitä niihin toiminnallisesti liittyviä edellytyksiä. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti kalastusmahdollisuudet olisi jaettava jäsenvaltioille niin, että taataan kunkin jäsenvaltion kalastustoiminnan suhteellinen vakaus kunkin kalakannan tai kalastuksen osalta, ja asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa esitettyjen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisesti.
- 3) Suurimmat sallitut saaliit, jäljempänä 'TACit', olisi sen vuoksi vahvistettava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti ja ottaen huomioon johdanto-osan 1 kappaleessa tarkoitetut periaatteet.
- 4) Pienimuotoiseen pelagiseen kalastukseen (silakka ja kilohaili) sekä turskan ja lohien kalastukseen sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua purkamisvelvoitetta 1 päivästä tammikuuta 2015. Kyseisen asetuksen 16 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kun tiettyä kalakantaa koskeva purkamisvelvoite otetaan käyttöön, kalastusmahdollisuudet määritellään ottaen huomioon muutos, jonka

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22–61).

myötä siirrytään kalastusmahdollisuuksien määrittelystä saaliin purkamisen perusteella kalastusmahdollisuuksien määrittelyyn saaliiden perusteella.

- 5) Erityisten monivuotisten suunnitelmien kattamien kantojen kalastusmahdollisuudet olisi lisäksi asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistettava mainituissa suunnitelmissa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Sen vuoksi Itämeren turskakantojen saaliita ja pyyntiponnistuksia osa-alueilla 22–24 koskevat rajoitukset olisi vahvistettava neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1098/2007⁵ vahvistetun Itämeren turskan hoitosuunnitelman mukaisesti.
- 6) Tuoreet tieteelliset lausunnot osoittavat, ettei kansainvälinen merentutkimusneuvosto, jäljempänä 'ICES', pystynyt vahvistamaan biologisia viitearvoja turskakannalle osa-alueilla 25–32 vaan että se sen sijaan katsoi, että kyseistä turskakantaa koskevan TACin olisi perustuttava puutteellisiin tietoihin perustuvaan lähestymistapaan. Koska biologisia viitearvoja ei ole, on turskakannan osalta osa-alueilla 25–32 mahdotonta noudattaa kalastusmahdollisuuksien ja pyyntiponnistuksen vahvistamiseen sovellettavia sääntöjä. Kalastusmahdollisuuksien vahvistamatta jättäminen voisi aiheuttaa vakavan uhkan kyseisen kannan kestävyydelle, joten on aiheellista vahvistaa kyseistä turskakantaa koskevat TACit tasolle, joka vastaa ICESin kehittämää ja suosittelemaa lähestymistapaa.
- 7) Tieteellisten lausuntojen perusteella voidaan noudattaa joustavuutta Itämeren turskakantojen pyyntiponnistuksen hallinnoinnissa osa-alueilla 22–24 vaarantamatta Itämeren turskan hoitosuunnitelman tavoitteita ja aiheuttamatta kalastuskuolevuuden kasvua. Tämä joustavuus mahdollistaisi pyyntiponnistuksen tehokkaamman hallinnoinnin silloin, kun kiintiöitä ei ole jaettu tasaisesti jäsenvaltion laivastolle, ja auttaisi reagoimaan nopeasti kiintiöiden vaihtoihin. Sen vuoksi jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus myöntää sen lipun alla purjehtivalle alukselle lisää satamastapoissaolopäiviä, jos vastaava määrä satamastapoissaolopäiviä vähennetään muilta sen lipun alla purjehtivilta aluksilta.
- 8) Tässä asetuksessa vahvistettujen kalastusmahdollisuuksien käyttöön olisi sovellettava neuvoston asetusta (EY) N:o 1224/2009⁶ ja erityisesti kyseisen asetuksen 33 artiklaa, joka koskee saaliiden ja pyyntiponnistuksen kirjaamista, ja 34 artiklaa, joka koskee tietojen ilmoittamista kalastusmahdollisuuksien käyttämisestä loppuun. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää koodit, joita jäsenvaltioiden on käytettävä niiden lähettäessä komissiolle tietoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kantojen puretuista saaliista.
- 9) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 847/96 otettiin käyttöön TACien vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyviä lisäedellytyksiä, kuten 3 ja 4 artiklan mukaiset varo-TACEja ja analyyttisiä TACEja koskevat joustosäännökset. Vahvistettaessa TACEja neuvosto päättää asetuksen 2 artiklan mukaisesti kannoista, joihin 3 tai 4 artiklaa ei sovelleta käyttäen perustana erityisesti kantojen biologista tilannetta. Joustojärjestely on

⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 1098/2007, annettu 18 päivänä syyskuuta 2007, Itämeren turskakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 779/97 kumoamisesta (EUVL L 248, 22.9.2007, s. 1–10).

⁶ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

sittemmin otettu asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdalla käyttöön kaikkien purkamisvelvoitteen alaisten kantojen osalta. Jotta vältettäisiin liiallinen joustonvara, joka heikentäisi meren elollisten luonnonvarojen järkipäisyyden ja vastuullisen hyödyntämisen periaatetta, haittaisi yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista ja heikentäisi kantojen biologista tilannetta, olisi sen vuoksi vahvistettava, että asetuksen (EY) N:o 847/96 3 ja 4 artiklaa sovelletaan analyttisiin TACEihin vain siinä tapauksessa, etteivät jäsenvaltiot hyödynnä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa säädettyä vuosittaista joustomahdollisuutta.

- 10) Jotta kalastustoiminta ei keskeytyisi ja turvattaisiin unionin kalastajien toimeentulo, on tärkeää avata tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat kalastukset 1 päivästä tammikuuta 2015. Asian kiireellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi sen jälkeen, kun se on julkaistu,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuudet Itämerellä vuodeksi 2015.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan Itämerellä toimiviin unionin kalastusaluksiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'ICESillä' kansainvälistä merentutkimusneuvostoa
- 2) 'Itämerellä' ICES-alueita III b, III c ja III d
- 3) 'osa-alueella' neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005⁷ liitteessä I määriteltyä Itämeren ICES-osa-alueita
- 4) 'kalastusalueella' aluksia, jotka on varustettu meren elollisten luonnonvarojen kaupallista hyödyntämistä varten

⁷ Neuvoston asetus (EY) N:o 2187/2005, annettu 21 päivänä joulukuuta 2005, kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla (EUVL L 349, 31.12.2005, s. 1).

- 5) 'unionin kalastusalueella' jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja unionissa rekisteröityä kalastusalausta
- 6) 'pyyntiponnistuksella' kalastusalueen kapasiteetin ja kalastustoiminnan tuloa; kun on kyse kalastusalueiden ryhmästä, tarkoitetaan ryhmän kaikkien alueiden pyyntiponnistusten summaa
- 7) 'kannalla' tietyllä kalastuksenhoitoalueella esiintyvää meren elollista luonnonvaraa
- 8) 'suurimmalla sallitulla saaliilla (TAC)' sitä määrää, joka voidaan kustakin kannasta
 - i) pyytää vuoden aikana, kun kyse on kalastuksista, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan nojalla tai
 - ii) purkaa vuoden aikana, kun kyse on kalastuksista, joihin ei sovelleta purkamisvelvoitetta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan nojalla
- 9) 'kiintiöllä' unionille, jäsenvaltiolle tai kolmannelle maalle TACista myönnettyä osuutta.

II luku

Kalastusmahdollisuudet

4 artikla

TACit ja niiden jakaminen

TACit, kiintiöt sekä tarvittaessa niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset vahvistetaan liitteessä I.

5 artikla

Jakamista koskevat erityissäännökset

Tässä asetuksessa vahvistettu kalastusmahdollisuuksien jakaminen jäsenvaltioiden kesken ei rajoita seuraavien soveltamista:

- a) asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 8 kohdan mukaisesti tehtävät vaihdot
- b) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 37 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset ja uudelleen jakamiset
- c) asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdan mukaisesti sallittavat saaliiden lisäpurkamiset
- d) asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklan mukaisesti pidätetyt tai asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdan mukaisesti siirretyt määrät
- e) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105, 106 ja 107 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset.

6 artikla

Purkamisedellytyksen piiriin kuulumattomien saaliiden ja sivusaaliiden purkamisedellytykset

Punakampelan saaliita ja sivusaaliita voidaan pitää aluksella tai purkaa aluksesta ainoastaan, jos ne on pyydetty sellaisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla unionin kalastusaluksilla, jolle on myönnetty kiintiö, jota ei ole käytetty loppuun.

7 artikla

Pyyntiponnistusrajoitukset

Pyyntiponnistusrajoitukset vahvistetaan liitteessä II.

III luku Loppusäännökset

8 artikla

Tietojen toimittaminen

Kun jäsenvaltiot lähettävät komissiolle pyydettyjen tai purettujen kantojen saaliiden määriin liittyviä tietoja asetuksen (EY) N:o 1224/2009 33 ja 34 artiklan mukaisesti, niiden on käytettävä tämän asetuksen liitteessä I esitettyjä kantojen koodeja.

9 artikla

Joustopotentialisuus

1. Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa on sovellettava kantoihin, joihin sovelletaan varo-TACia, ja mainitun asetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 4 artiklaa on sovellettava kantoihin, joihin sovelletaan analyttistä TACia, jollei tämän asetuksen liitteessä I toisin säädetä.
2. Kyseisiä artikloja ei kuitenkaan sovelleta, jos jäsenvaltio hyödyntää asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa säädettyä vuosittaista joustopotentialisuutta.

10 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja